

ANJA MIJOVIĆ

OTPADNICI

SLUČAJ TREĆI

*„Prijatelji se vole zbog njih samih, a pravo prijateljstvo
je moguće samo kod ljudi sličnih vrlina.“*

Aristotel

*Igoru Karanovu,
Umeo je da kaže da ga volim jer mu pripisujem svoje vrline.
Iako lepo zvuči, ništa mu nisam dopisala.
Bio je prijatelj.
Kao Andrej Urošu ili Uroš Andreju.
Nedostaje.*

1-1

Andrej tek što je ušao u stan posle jutarnjeg trčanja kad mu je zazvonio telefon. On se zaustavi u mestu i javlja se.

„Andrej, ti si?“, čuje se s druge strane žice. „Ovde Srđan Pavlović, kolega tvog oca. Reče mi tvoja majka da me tražiš?“

„Da, ja sam. Jesam vas tražio. Voleo bih da...“

„Hej, nemoj na Vi, tu smo po godinama, mislim. Kaži? Šta ti treba?“, čuje se iz slušalice glas bivšeg ličnog asistenta Andrejevog oca, a sada... Andrej shvati da on nema pojma na kojoj je Pavlović poziciji.

„Oke, voleo bih da malo popričamo. Imam nekoliko pitanja za tebe i instituciju za koju radiš.“

Andrej ču razočarani uzdah i zatvori oči nadajući se pozitivnom odgovoru.

„Naravno. Sad sam malo u gužvi. Kad ti odgovara da se vidimo?“

„Svejedno mi je.“

„Dobro. Pre nego što pošaljem automobil po tebe, pozvaću te, važi li se?“

„Oke.“

Andrej spusti telefon na komodu. Iz nekog neobjašnjivog razloga, strese se od jeze. Na pamet mu pade da povede Uroša kad ga Pavlović bude pozvao, ali možda je bolje da ga prvi put, dok ne njušne sam, ne izlaže proučavanju.

Beka cvilne i to Andreja prene u razmišljanju.

„Šta je, nemaš vode?“

1-2

Uroš čita izveštaj kad Vera ulazi u odeljenje. Taman da joj poželi dobro jutro kad mu ona pod nos baci troje različite dnevne novine. Uroš se namršti. Andrej dolazi iz kuhinje noseći dve šolje.

„Šef nam je na tri naslovne strane, a i u ostalim novinama ga ima!“

„Nema gde ga nema“, ceri se Andrej.

Uroš podigne novine i zagleda naslov „Kapetan Uroš Stanić nije odustajao ni na otvorene pretnje!“.

„Odakle im info za Mošu?!“, izbeči se Uroš.

U članku je bio prepričan, od reči do reči, eksces iz Lazarevca kada su Urošu razbili glavu.

„Daj, bre, pošalji im neke pristojne fotke, svuda si naddrndan, ne vidiš se lepo!“, osmehne se Vera.

Uroš prevrne očima pa uzme sledeće novine. Naslov ga istera iz šina istog momenta: „Hrabrog inspektora je otac zlostavljao u detinjstvu“

Uroš glasno opsuje, zgužva novine i baci ih u kantu.

„Znači, Vera, odsad s njim na Vi! Kad dolazi na posô, da bacamo latice ruža, jednog crnca da 'ladi palminim listom...“

„Ajde, bre, dosadili ste i bogu i narodu! Dosta!“, besno će Uroš.

„Vaše veličanstvo, popijte kafu prvo, sve će posle da vam bude ružičasto!“, kaže Andrej kroz kez.

„Umukni više, jebô te bog!“, drekne Uroš, ustane od stola i napusti odeljenje.

Andrej začuđeno pogleda Veru, koja zbunjeno zuri za Urošem. Ustaje i odlazi do kante, pa podiže zgužvani novinski članak i ispravlja ga. Čita naglas:

Nije tajna da je Stojan Stanić, otac našeg junaka, privođen na desetine puta zbog nasilja u porodici, no nikada nije osuđen. Njegove žrtve, supruga Milica, ćerka Bojana, a i sin Uroš, naočigled celog čuburskog susedstva bivali su pretučeni toliko puta da je Hitnoj pomoći adresa prebivališta Stanića bila česta destinacija.

Andrej pogleda Veru.

„Koji sam mentol, nisam ni proveravala šta piše!“ Vera se lupi po čelu.

Andrej sede za sto i nastavi da čita. Vera istrči napolje.

Desetogodišnji Uroš Stanić je završio na dečjoj klinici u Tiršovoj sa užasnim ozledama. Njegov otac je tada priveden i zadržan 48 sati, ali sudija je procenio da nema osnova za pokretanje krivičnog postupka. Horor u domu našeg inspektora se nesmetano nastavio.

Andrej sklopi novine. Sad mu je žao što u posljednje vreme zadirkuje Uroša zbog pažnje javnosti. Niko nije računao da će novinarčići početi da kopaju po prošlosti. Slučaj pedofila Zorana Vuletića ne silazi s naslovnih strana otkako je uhapšen. Nikada pre akcije MUP-a nisu zanimale žutu štampu kao sad. Dobrim delom je tome sam Vuletić kriv jer, kad je bilo prvo suđenje, nije silazio s TV kanala. Gostovao je bukvalno u svim mogućim emisijama, počev od *Nedeljnog popodneva* do *Dobro jutro, Srbijo!*, žaleći se na političke protivnike koji mu smeštaju i brutalnost sajber odeljenja. Kada je osvanuo užasni klip silovanja dve devojčice na Jutjubu, digla se virtuelna kuka i motika. Ljudi su tražili krv. Makar da jedna od silnih nepravdi, koje svaki građanin doživljava na dnevnoj bazi, bude kažnjena. Nije bilo doma u zemlji da nije pratio sve u vezi s Vuletićem, a Uroš je bio proglašen za heroja nacije.

Vera se vrati u odeljenje.

„Ne znam kud je otišao, nije u Vrtu!“, slegne ramenima ona.

Andrej izvadi telefon, bira Urošev broj i prisloni ga na uvo. Taman da prekine kad Urošev besni glas ispuni prostoriju.

„Šta hoćeš, koji kurac?!“

„Gde si?“, upita Andrej.

„U pički materino!“

„Izvini, neću više da te podjebavam. Neću, majke mi, tek sam sad video članak. Gde si?“

Andrej začuđeno gleda u ekran telefona.

„Prekinuo mi je vezu!“

„Da nije u onoj pivnici kod Hrama?“

Andrej ustaje i pogleda Veru. Ona dohvati svoj ranac i krene za njim napolje.

1–3

Bašta pivnice *Hram* je dupke puna, a muzika i mušterije su preglasne. Andrej izbroji tri računa ispod pepeljare na Uroševom stolu. Dolazi konobar, spusti čašu s viskijem pred Uroša i doda četvrti račun na gomilu.

O ne, već se uradio, pomisli Andrej i seda prekoputa Uroša. Gleda ga i čeka. Uroš se ponaša kao da nije tu.

„Da nije malo rano?“, pita Andrej.

Uroš ne reaguje.

„Jesi li ti svestan da sledeće nedelje polažemo test?!“

I ovo Andrejevo pitanje prođe neopaženo. Dolazi Vera i staje kod stola. Andrej netremice zuri u Uroša, a onda ustane i krene odakle je došao. Vera se ne miče još koji trenutak.

„Uroše, zovi kad se obeznaniš, nemoj za volan... Opet!“

„E, ajde i ti u... Paljba!“ , drekne Uroš.

Vera se zapanji pred tom zamalo psovkom, a onda diže nos visoko i pohita za Andrejem.

1-4

Vera vozi. Andrej puši i škrguće zubima gledajući ispred sebe.

„Koja su govna ti novinari!“ , ispali odjednom Andrej.

„To im je posao“ , slegne ona ramenima.

„Nije im posao da iznose tako nečiju intimu.“

„Jao, Andrej, pa to je jedino što rade! Mislim, ti novinari pod navodnicima! Ti kao da nikad nisi držao tabloid u rukama!“

Andrej besno zavrtači opušak.

„I nisi, jelda?“

„Šište mi jaja za starlete i političare! Ko to čita uopšte?!“

„Stvarno ne znaš? Žali bože utrošenog papira. Gomila slika i malo slova, šta misliš ko čita?“

„I ja pitam svašta!“

„A tek su počeli da burgijaju. I neće stati dok Vuletić ne ode u ćuzu!“ , uzvikne Vera pa besno zaobiđe auto ispred njih. „Juče mu je ceo dan mobilni zvrndao. Dokopali su se njegovog broja.“

On skrene pogled na nju i sočno opsuje. Vera klimne.

„Uroš će opet da se unakazi od alkohola.“

Andrej tužno otpuhne.

1-5

Uroš se budi. Unezvereno gleda po sobi. Krene da se uspravi pa zaječi. Dolazi Andrej i stavlja dve šoljice s kafom na stočić. Spusti se u turski

sed i zapali cigaretu. Uroš se mršti zbog užasne glavobolje koja mu pulsira u lobanji.

„Otkud ja kod tebe?“

„Urnisao si nam auto, sve si upovraćao, pa sam te ubacio ovde dok odvezem auto na pranje. A onda si bacô pegle tu“ – Andrej mu pokazuje na sveže uglačan parket pored kreveta – „a i tamo, blizu kupatila.“

Uroš teško udahne pa spusti noge na pod.

„Dobro me Beka nije izjela.“

„Bio si joj gadan.“

Uroš se zakikoće, a i Andrej mu se pridruži u smehu.

„Uuu, ne mogu da se smejem, glava mi je kô autobus!“

Uroš spusti glavu u ruke i uzdiše.

„Sledeće nedelje imamo test. Bilo bi poželjno da se malo sušiš.“

„Ma znam... Popizdeo sam.“

„Skapirao. Ali opet... Zbog nekog smeća od novina da dozvoliš da te stave pod skener, Uroše...“

„Znam, znam, zajebô sam. Nadam se da nisam pravio neka sranja osim što si ribao za mnom.“

„Nisi. Mada si Veru oterao u kurac.“

„Ajoj!“

„A da ti odeš malo iz grada, a?“

Uroš spusti ruke i osmehne se tužno.

„Gde, bre, da odem?“

„Iznajmiš kućicu navrh neke čuke. Odmoriš dušu malo. Bar dok ovo ludilo ne prođe.“

„Bilo bi lepo, al' nije moguće.“

„Zašto ne? Idem i ja s tobom, ako ti treba društvo.“

„Jesi rekao da imamo test?“

„Posle toga. Ajde, nismo koristili odmor ove godine. Povedemo i Beku.“

„I Veru... A ne, ne, vas dvoje ima da se prepirete po ceo dan. Neka, hvala!“

Andrej se široko osmehne.

„Jer, ako Vera, onda i Bogdan...“

Andrej prestaje da se smeši, što Uroš primeti, ali ne kaže ništa. Sede u tišini i srkuću kafu.

„Već duže vreme ’oču da pričam s tobom“, reče Andrej pošto polako ugasi cigaretu.

Uroš ostavi šoljicu i pogleda ga zaintrigirano.

„Mnogo šikaš, bre.“

Uroš prevrne očima, ustane i počne da se oblači.

„Uroše, ajde, sedi. Pusti me da završim.“

Uroš zakopčava farmerke i pogledom šara po podu, a onda ugleda patike kraj ulaznih vrata. Andreju igraju mišići u vilici dok ga gleda kako se obuva.

„Idem ja do kuće da se tušnem. Možda ću malo da kasnim, vidimo se!“, veselo će Uroš, otvori ulazna vrata i ode.

Andrej odmahuje glavom.

1-6

„Previše si bio direktan, to mora izokola“, predloži Vera Andreju pošto joj je ispričao kako ga je Uroš o’ladio.

Andrej otpuhne.

„Ja ću s njim da pričam. Samo da mi se namesti.“

Andrej se nasmeši, pa ustaje s cigaretom u ustima i kreće napolje. Na izlazu iz sajber odeljenja sudari se s Urošem.

„E, Vera, aj’ sa mnom“, Uroš joj pokazuje prstom da mu se pridruži.

1-7

Sala za sastanke Policijske stanice Vračar već je popunjena rukovodiocima svih odseka kad Uroš i Vera ušetaju. Stevan stoji kraj niskog sedokosog čoveka u elegantnom sivom odelu koji se izveštačeno osmehuje.

„Da li su svi prisutni?“, upita neznanac Stevana.

Stevan zine da odgovori, ali neznanac se zakašlje ne čekajući i počne:

„Dobar dan svima! Ja sam Branislav Sudarski, zamenik gradonačelnika Beograda.“

Branislav se široko osmehne i pokaže svoje besprekorno ispolirano zubalo. „Kao što ste verovatno upoznati, sinoć je pronađen leš Lazara Lapca u holu zgrade u Njegoševoj...“

Uroš se namršti. Zamenik pokaže znak rukom pozorniku koji okači fotografiju mladića o pano. Uroš ga prepoznaje. Po licima ostalih kolega, koji se ili beče ili smejuje, jasno je da ga svi poznaju.

„Kao što znate, Lazar je predsednik Udruženja *I Am Pride...* da, bio je. Dakle, zahvaljujući radu njegovog udruženja, Srbija je počela preporod, LGBTQ populacija je prestala da bude stigmatizovana i...“

Dok zamenik gradonačelnika govori, Uroš gleda lica svojih kolega i zaključi da taj preporod nije stigao u državne službe, a onda očese pogledom Veru, koja, čini se, o istom razmišlja.

„Oči celog sveta su uprte u nas i moramo pokazati spremnost i volju da se ovaj slučaj reši u rekordnom roku. Načelnice, ko je inspektor koji će voditi istragu?“

Visok suvonjav čovek ustaje i kreće ka Branislavu i Stevanu. Uroš zakoluta očima. Vera frkne.

„Naš najefikasniji inspektor, kapetan Žarko Kuzmanović“, kaže ponosno Stevan.

Branislav mu srdačno pruži ruku.

„Kapetane, nadam se da vam je jasno da ću s velikom pažnjom pratiti vaš rad!“

Žarko klimne, pa se okrene okupljenima. Pogled mu prelazi preko svih, pa se zaustavi na Urošu.

„Da malo olakšamo gužvu, sajber odeljenje da se baci na aktivnost na društvenim mrežama. Lapac je dobijao svakodnevne pretnje, sve to da zavedete i predate mi izveštaj sutra ujutru!“

Uroš klimne potvrdno.

„Kolega, to je sve, doviđenja!“, kroz zao kez kaže Žarko. „Izvolite otići, da malo lakše dišemo ovde.“

Urošu iskoči žila na čelu dok besno odmerava Žarka. On se osmehuje uživajući u Uroševoj nelagodi.

„Kolega, nadam se da ste obišli žrtvin stan i uzeli njegov kompjuter?“

„Naravno, neko će vam dostaviti računar i naredbu suda u toku dana. Bilo bi krasno da uspete da izveštačite uređaj.“

„Krasno“, ponovi Uroš, klimne Stevi i krene ka vratima.

Dok hodaju hodnikom policijske stanice, Vera ćušne Uroša laktom.

„Koji je đavo ovom Žarku?“
Uroš odmahne glavom.

1–8

Ispred sajber odeljenja, Andrej je oslonjen o zid i puši. Postaje svestan da ga neko posmatra. Baci pogled na ulicu i shvati da ga čovek u plavoj majici fiksira pogledom. Andrej se zagleda u njega, a čovek, shvativši da je primećen, nespretno pokuša da se udalji. Andrej krene da ga prati. Čovek se daje u trk. Andrej začuđeno gleda za njim. I šta, sad da ga pojuri, stigne, eventualno priklešti, zašto bi? Zato što ga je gledao? On odmahne glavom, ugasi cigaretu i krene ka ulazu kad vidi da se Uroš i Vera vraćaju. Uroš je namrgođen, a ni Vera nije u boljem raspoloženju.

1–9

Ulaze Uroš, Vera i Andrej.

„Šta se desilo?“, zbunjeno će Andrej.

„Peđa! Pe...“

„Ne viči, otišao do apoteke“, kaže on Urošu.

Uroš sedne za svoj sto.

„Ništa, ubijen je Lazar Lapac, treba da istražimo šta ima po netu“, kaže Uroš i pali laptop.

„Čuo sam za tog Lapca!“, ispali Andrej.

„Čuo da su ga sinoć našli ili...?“

„Ma poznat je po gradu. Organizovao je neke gej performanse, čini mi se. Neko ga prebio?“

„Nemam pojma. Žarko vodi slučaj. Znači, saradnja će biti vesela“, mračno će Uroš.

Andrej nakrivi glavu tražeći objašnjenje.

„Ponizio je Uroša pred svima. Baš je bilo neprijatno“, tužno kaže Vera.

„To onaj visoki neuhranjeni?“, upita Andrej.

Uroš se iskezi na opis: „Taj! Ne oprašta mi svedočenje protiv Bojše.“

„A, to li je.“

„To. Kad su me upucali, Žarko je častio sve u *Vrtu*, rekao mi Žuća.“

Andrej stegne vilicu.

„Oke, ja ću mu predati izveštaj.“

Uroš se nasmeši: „Važi, al' bez nasilja.“

„Kad sam ja bio nasilan?!“

Vera prasne u smeh.

1–10

Andrej i Uroš sede za stolom, a konobarica im donosi hamburgere i spušta ih pred njih. Urošu zazvoni mobilni.

„Stanić, da?... Ne! Odakle vam moj broj?!“

Andreja iznenadi Urošev ljutit ton. Uroš prekida vezu i odmahne glavom.

„Novinar! Da kažem šta mislim o potezu sina Zorana Vuletića!“

„Kakvom potezu?“

„Ma video sam negde da je izjavio da će promeniti prezime i uzeti majčino. I ovaj me sad zove da pita šta ja mislim o tome! Odakle mu broj?“

Andrej slegne ramenima. Obojica navale na hranu. Urošu zapišti telefon, stigao mu je SMS. Gleda u ekran i mršti se. Pokaže Andreju. Na ekranu piše: „Gospodine Staniću, da li biste bili ljubazni da nam date intervju?“ Poruka je bila potpisana kao „časopis Građanin“.

„Neko te je prodao“, namrgođeno će Andrej.

„Dugačak bi bio spisak kandidata.“

1–11

Uroš ulazi u stan. Sve je u mraku pa zaključa da su Bojana i Aleksa već zaspali. Izuva patike i odlazi u kupatilo. Staje kraj lavaboja da opere ruke pa se iznenadi ugledavši putnu torbu kraj kade. Zaviri u nju i vidi peškire, kutiju s fenom i Bojanin nesese sa šminkom.

1–12

Uroš ulazi na prstima i upali svetlo iznad aspiratora, a onda se zamrzne u mestu. Bojana sedi za stolom i puši.

„Au, jebote, prestani to da radiš!“ , ispali Uroš.

„Imaš pitu s mesom u rerni.“

„Ne mogu, jeo sam.“

Uroš uzima flašu s rakijom i čašicu i pridružuje joj se za stolom. Sipa sebi piće.

„Šta radiš u mraku sama?“

Bojana samo glasno izdahne. Uroš je začuđeno gleda.

„Kakva je ono torba u kupatilu?“

„Prebacila sam Aleksu u školu 'Đuro Strugar'“, kaže Bojana posle nekog vremena.

„Čekaj, zar ga nisi upisala u predškolsko u 'Svetog Savu'?“

„Da, prebacila sam ga u Đuru.“

„Koja je to škola?“

„Na Novom Beogradu.“

Urošu se nabora čelo. Bojana ga odmerava sa strepnjom na licu. On odmahuje glavom i popije rakiju naskap. Dosipa.

„Kad?“, upita Uroš kad saspe još dve rakije niz grlo.

„Sutra.“

Uroš spusti glavu na ruku. Dlanom pridržava čelo i čvrsto zažmuri.

„Lepo nam ide, radujemo se da počnemo iz početka. Aleksa je srećan...“

„Bojana, imam deža vi.“

„Ne lupaj! Vreme je da prestaneš da u svakome vidiš Stojana! To se leći, znaš!“, plane ona.

Uroš je pogleda besnog izraza lica.

„Ajde što si ti mazohista, nema ti pomoći, mene boli što će Aleksa da se pati!“

„E pa nisi mu niko i ništa i nemaš prava...“, počne Bojana, ali naglo učuti. „Nisam tako mislila. Izvini, nisam to htela da kažem.“

Uroš pali cigaretu.

„Ti ćeš uvek biti njegov ujka, njegov heroj, i volela bih da prestaneš da ignorišeš Damjana. Zbog Alekse, molim te.“

„Kome nisam niko i ništa.“

„Pa jesam se izvinila?“

Uroš skoro da se nasmeje.

„Izletelo mi je. Nervozna sam.“

„Jedno 'izvini' je sasvim dosta, je l'?“

„Pojela sam se živa kako ćeš primiti novosti.“

Uroš duboko udahne, pa joj se zagleda u oči koje se pune suzama.

„Aj' nešto da se odma' dogovorimo. Na prvi znak da se Damjan vraća na staro...“

„Nije više takav!“, prekide ga sestra.

„Bojana, na prvi znak, pakuj se i zovi me!“

Bojana se iznenada rasplače. Drži ruke preko lica i tresu se od ridanja. Uroš zavrti glavom, ustaje i zagrlj je. Ona prihvata zagrljaj i grčevito ga drži. Kada joj se plač umiri, Uroš je pusti. Gleda je odozgo u oči.

„Jesmo se dogovorili?“

Ona klima glavom i šmrkne.

„Obećaj mi.“

Bojana nastavlja samo da klima.

„Kad se selite?“

„Pa sutra, rekla sam ti.“

„Kad? U koliko sati?“

„Doći će ovamo u 11.“

„Bićemo i Andrej i ja tu...“ Bojana ga uplašeno pogleda. „Da pomognemo.“

„Nemoj, ne treba... nema mnogo stvari.“

„U čemu je problem?“ Uroš ponovo seda na stolicu.

„Problem je što zazire od tebe.“

Uroš se osmehne, a Bojana se ljuti. Ustaje i odmaršira u kupatilo. Uroš je otprati pogledom smešeći se. Kako je zatvorila vrata, on se uozbilji.

1-13

Aleksa pakuje svoje igračke u školsku torbu. Uroš ga posmatra s vrata. Ulazi i seda na krevet. Dečaćić mu se osmehne i potrči mu u zagrljaj. Uroš ga drži i čvrsto žmuri. To traje. Potom se Aleksa odvoji od njega i pođe da nastavi s pakovanjem, ali ga Uroš zadrži.

„Čekaj, nešto da ti kažem. Hoću da mi nešto obećaš. Kad god se uplašiš ili bilo šta...“

„Čega da se uplašim?“, Aleksa razrogači oči.

„Pa šta znam, uđe ti pacov u sobu.“

„Kod tate ima pacova?!“ Dečaćić još više raširi oči.

„Ma ne, nagađam.“

Aleksa se kikoće i opet počne da ustaje.

„Ma čekaj, Aleksa, stani... Kad god si nešto ljut, ili tužan, ili bilo šta zbog čega nisi srećan, hoću da me pozoveš, je l' važi?“

„Dobro.“

„Znaš da sam uvek tu. I ako je pola noći, bilo šta. Zovi. Imaš moj broj?“

Maleni klimne.

„Aj' proveri.“

„Imam u žutoj knjizi!“

„Gde ti je žuta knjiga?“

„Spakovao sam.“

„Okej. Znači, dogovorili smo se? Ajde, briši.“

Aleksa iskoči iz njegovog krila.

1–14

Uroš gleda kako Bojana proverava torbe u gepeku. Aleksa pokazuje Andreju novi automobilčić. Damjan polako prilazi i pruža Urošu ruku. On ga saseca pogledom. Bojana podigne glavu i molećivo pogleda brata. Uroš prihvati i Damjan se tek tad usudi da uzvрати pogled. Uroš duboko diše i previše snažno stegne pruženu ruku.

„Hvala što si vodio brigu o mom sinu“, promuca Damjan.

Uroš se ujeda za jezik. Sad bi mu najradije sasuo zubalo u grlo. Bojana dotrči do njih i zagrli brata, koji konačno pušta Damjana. Andrej vidi kako Aleksin tata maše šakom ne bi li prestala da ga boli. Osmeh mu zaigra u uglu usana, pa štipne Aleksu za obraz.

„Budi dobar!“

Bojana se odvoji od Uroša kad Aleksa došeta do njih. Uroš čučne. Aleksa zagnjuri glavu u Uroševu majicu i kao da plače.

„Hej, nema suza, ne ideš u Australiju!“ , uzvikne Bojana.

Aleksa obriše oči. Uroš ga uhvati za glavu i poljubi ga u čelo. Bojana uzima Aleksinu ruku i uvodi ga u kola. Uroš se uspravi, žvače unutrašnjost obraza dok posmatra kako se odvoze.

1–15

Uroš i Andrej ćute dok ispijaju kafu. Dolazi Vera i seda za sto. Uroš je upitno pogleda.

„Otkucala sam izveštaj u vezi s Lapcem. Sutra može da mu se pošalje.“

„Ja ću mu odneti“, umeša se Andrej.

Uroš se osmehne. Vera pošalje znak očima Andreju.

„Šta je, Vera?“, Urošu ništa ne može da promakne.

Ona usmeri pažnju na njega i uzdahne.

„Nemoj da popizdiš.“

„Što bih pizdeo?“

„*Skandal.net* objavio fotke kako se pozdravljaš s Aleksom i...“ Vera zastane jer je Uroš tresnuo šolju o sto i uspravio se. „I priču o tvojoj sestri i...“

Uroš izvadi telefon iz džepa i uključi ekran. Ukucava u Gugl *Skandal.net*. Prvo mu iskoči na ekranu kako grli Aleksu, kome je lice zamagljeno. Usledi strip od dvadesetak fotografija s objašnjenjima: „Zet kapetana Uroša Stanića D. M. (40), koji je osuđen za nasilje u porodici“, „Sestrić našeg inspektora ne može da sakrije strah što se vraća nasilnom ocu“. Uroš baci telefon na sto i zagnjuri glavu u ruke. Andrej dohvati telefon da vidi i on. Stegne vilicu. Razmeni pogled s Verom.

„Gde se sakrio paparaco, nikoga nisam video!“, posle nekoliko trenutaka kaže Uroš.

„Koji gmazovi, jebote!“, uzvikne Andrej.

„Sutra će da osvanu naslovi samo takvi“, obazrivo će Vera. „Ovi iz *Skandala* uvek pokrenu lavinu.“

Uroš odmahuje glavom. Žila mu iskoči na čelu.

„Ne, stvarno biste mogli da palite negde u prirodu“, izleti Veri.

Andrej se izbeći u nju. Uroš je pogleda pa skrene pogled na Andreja i zavrti glavom.

„Vas dvoje ste se već sve lepo dogovorili!“